

Î N C H E I E R E

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ciocan Nicolae,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul
Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Ciocan Nicolae, intervenient
accesoriu Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne al
Republicii Moldova cu privire la încasarea cheltuielilor pentru studii,
și la cererea reconvențională depusă de Ciocan Nicolae împotriva Ministerului
Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
au fost respinse cererile de apel declarate de Ministerul Afacerilor Interne și Ciocan
Nicolae și a fost menținută hotărârea din 18 noiembrie 2020 a Judecătoriei Hâncești
(sediul Ialoveni),

c o n s t a t ă :

La 24 august 2018, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a
înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciocan Nicolae, intervenient
accesoriu Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne cu
privire la încasarea sumei de 36525,63 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru instruirea
în cadrul Academiei ”Ștefan cel Mare” și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că la 25
august 2012, pârâtul Ciocan Nicolae a fost înmatriculat la Academia „Ștefan cel
Mare” a Ministerului Afacerilor Interne la zi, cu decontarea cheltuielilor necesare
pentru studii din contul bugetului de stat. Între Ciocan Nicolae și Ministerul
Afacerilor Interne a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 049514,
precum și acordul asupra condițiilor suplimentare la contractul individual de
muncă, potrivit căruia, după absolvirea instituției de învățământ a Ministerului
Afacerilor Interne, pârâtul în baza hotărârii Comisiei pentru repartizare la
serviciu, urma să activeze în cadrul subdiviziunilor subordonate Ministerului

Afacerilor Interne nu mai puțin de 3 ani, iar ulterior, urmare a modificărilor operate în Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului”, de către Ciocan Nicolae a fost semnat angajamentul „absolventului Academiei „Ștefan cel Mare a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care pârâtul s-a angajat să activeze în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne 5 ani, iar în cazul încetării raporturilor de muncă înainte de termenul indicat, să restituie cheltuielile suportate pentru studii proporțional perioadei rămase până la 5 ani în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

Reclamantul a mai menționat că după absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare”, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nr. 414 ef. din 19 iunie 2015, pârâtul a fost numit în funcția de ofițer urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Ialoveni al IGP al MAI, cu acordarea gradului special „Locotenent de Poliție” (921219).

Totuși, prin Ordinul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului de Interne nr. 370 ef. din 03 august 2018, pârâtul a încetat serviciul în poliție în corespundere cu prevederile art. 38 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016, cu privire la statutul funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, implicit depunerea cererii personale privind încetarea raporturilor de muncă, activând în cadrul subdiviziunii la care a fost repartizat doar 37 de luni și 14 zile din cele 60 de luni în care urma să activeze.

Reclamantul a mai specificat că perioada nelucrată a pârâtului constituie 22 luni și 16 zile, iar în coraport cu perioada de activitate desfășurată de facto, cheltuielile suportate de către Ministerul Afacerilor Interne constituie 36525,63 de lei, conform calculului detaliat anexat la acțiune. A mai menționat că potrivit pct. 4 a Hotărârii Guvernului nr. 923 din 04 septembrie 2011 „Cu privire la plasarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ superior de specialitate de stat”, în cazul în care tânărul specialist refuză să se prezinte la locul de lucru conform repartizării sau își suspendă activitatea înainte de expirarea termenului de trei ani stabilit, el este obligat să restituie în bugetul de stat cheltuielile pentru instruirea sa în volumul calculat de instituția respectivă de învățământ.

Însă, contrar obligațiilor asumate, pârâtul nu a respectat prevederile cap. II pct.1 lit. a) al contractului individual de muncă, normele acordului asupra condițiilor suplimentare la contractul individual de muncă și nici angajamentul asumat ca absolvent al Academiei „Ștefan cel Mare”, fapt, care a dus la prejudicierea bugetului Ministerului Afacerilor Interne cu suma de 36525,63 de lei.

La 04 octombrie 2018, Ciocan Nicolae a depus cerere reconvențională împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii reconvenționale Ciocan Nicolae a indicat că, prin faptul că Ministerul Afacerilor Interne a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la restituirea cheltuielilor suportate pentru instruire, în sumă de 36525,63 de lei, i-a fost cauzat un prejudiciu moral. Prejudiciul moral provocat prin deranj psihic îl explică prin utilizarea de către reclamant a timpului personal începând cu data primirii cererii de chemare în judecată până la 03 octombrie 2018, pentru

întocmirea referinței motivate, prin grijile, insomnia și gândurile negative avute odată cu aflarea despre această acțiune nefondată. La 24 mai 2019, Ciocan Nicolae a depus o cerere de concretizare a acțiunii reconvenționale, prin care a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei din contul Ministerului Afacerilor Interne.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2020 a Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni), a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, iar cererea reconvențională depusă de Ciocan Nicolae, a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasată de la Ciocan Nicolae, în beneficiul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, suma de 36525,63 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru studii.

A fost încasată de la Ciocan Nicolae, în beneficiul Statului, suma de 1195,76 de lei, cu titlu de taxă de stat. A fost respinsă cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de transport de la pârâtul Ciocan Nicolae în sumă de 48,57 de lei, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile depuse de Ministerul Afacerilor Interne și Ciocan Nicolae și menținută hotărârea din 28 noiembrie 2020 a Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni).

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că Ciocan Nicolae nu a îndeplinit obligațiile contractuale asumate în baza contractului din 25 august 2012 și acordului asupra condițiilor suplimentare la contractul individual de muncă din care considerente au ajuns la concluzia că Ministerul Apărării al Republicii Moldova este îndreptățit să pretindă de la Ciocan Nicolae recuperarea cheltuielilor pentru instruirea militară în suma de 36525,63 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru instruire.

Astfel, instanțele au menționat că Ciocan Nicolae a activat în cadrul structurilor Ministerului Afacerilor Interne al RM o perioadă de 37 de luni și 14 zile din cele 60 de luni în care urma să activeze, perioada nelucrată a lui Ciocan Nicolae constituind 22 luni și 16 zile, iar suma pe care urmează să o achite pentru perioada nelucrată constituind 36525,63 de lei.

La 01 decembrie 2021, Ciocan Nicolae a contestat cu recurs decizia din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională să fie admisă în modul formulat.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat eronat legea, prin urmare consideră că i-au fost încălcate drepturile și principiul contradictorialității și egalității părților.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 07 septembrie 2021, expediată lui Ciocan Nicolae, prin poșta electronică la 03 noiembrie 2021 (f.d.59). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit

de lege.

La 05 ianuarie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință la cererea de recurs declarată de Ciocan Nicolae, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ciocan Nicolae inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către Ciocan Nicolae, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă

indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarat de către Ciocan Nicolae.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ciocan Nicolae.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas